



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 112/2021
09.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Туркмановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу К.бр.26/2020 од 05.10.2020. године и К.бр.26/20-Кв.бр.699/20 од 24.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2021. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Туркмановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу К.бр.26/2020 од 05.10.2020. године и К.бр.26/20-Кв.бр.699/20 од 24.11.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Младеновцу К.бр.26/2020 од 05.10.2020. године обавезан је окривљени АА да Основном суду у Младеновцу на име трошкова кривичног поступка исплати новчани износ од 166.311,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема решења, на рачун ближе опредељен у изреци, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Младеновцу К.бр.26/20-Кв.бр.699/20 од 24.11.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, изјављена дана 15.10.2020. године против решења Основног суда у Младеновцу К.бр.26/2020 од 05.10.2020. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Игор Туркмановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и предмет врати Основном суду у Младеновцу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Републичком јавном тужиоцу, и

у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Поднетим захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног, иако не нумерише, указује на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводима да су побијаним решењима повређене одредбе члана 264. став 4. ЗКП и члана 266. ЗКП, обзиром да су постојали законски услови да окривљени буде ослобођен дужности накнаде трошкова кривичног поступка, јер је, у конкретном случају, њиховим плаћањем доведено у питање издржавање окривљеног и лица које је он дужан да издржава, те с тим у вези изнео податке везано за личне и породичне прилике окривљеног као и податке о његово имовном стању (осуђени је добио отказ по сили закона, обзиром да је осуђен на безусловну казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци; по пресуди Основног суда у Смедереву бП2 бр. 373/2016 од 25.11.2016. године обавезан је да на име доприноса за издржавање свог малолетног детета ББ плаћа месечно 30% од своје месечне зараде; да месечно отплаћује потрошачки кредит).

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП је прописано да ће суд кад окривљеног огласи кривим, изрећи у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка, док је ставом 4. истог члана прописано да у одлуци којом решава о трошковима, суд може ослободити окривљеног од дужности да накнади у целини или делимично трошкове кривичног поступка из члана 261. став 1. тачка 1) до б) и тачка 9) овог законика, као и награде за вештака и постављеног стручног саветника, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног и лица која је он дужан да издржава, а ако се ове околности утврде после доношења одлуке о трошковима председник већа, односно судија појединац може посебним решењем ослободити окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 266. ЗКП, одређено је да награда и нужни издаци браниоца и пуномоћника оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама тог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда, те да ће се, ако је окривљеном постављен бранилац, а плаћањем награде и нужних издатака би било доведено у питање издржавање окривљеног или издржавање лица које је он обавезан да издржава, награда и нужни издаци браниоца исплатити из буџетских средстава суда.

Полазећи од цитираних законских одредби, а имајући у виду да је окривљени АА правноснажном пресудом Основног суда у Младеновцу К.бр.26/2020 од 18.03.2020. године правноснажно оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у

породици из члана 194. став 1. КЗ и обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, то је по налажењу овог суда правилно окривљени побијаним решењима обавезан да накнади трошкове кривичног поступка (на име награде и нужних издатака постављеног браниоца и на име издатака за довођење из Окружног затвора). Ослобађање окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка, у наведеном износу, уколико су испуњени законски услови из члана 264. став 4 ЗКП и члана 266. ЗКП је, у закону предвиђено само као могућност, те суд није у обавези да окривљеног, у сваком случају ослободи од дужности накнаде трошкова кривичног поступка. Да ли, у конкретном случају, има места ослобађању окривљеног АА, од дужности плаћања трошкова кривичног поступка је питање чињеничних утврђења суда, а која не могу бити предмет разматрања Врховног касационог суда у поступку по поднетом захтеву за заштиту законитости.

Стога су, оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да су побијана правноснажна решења донета уз учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 264. став 4. и члана 266. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић